

A LA ARRIBADA

Molt bé, sólleric, molt bé:
vos n'heu desfet de primera;
heu sabut lluitá i vénça
als moros à la carrera.

Heu defensat vostres cases
del robo i pirateria;
Heu lluitat i heu vençut
amb coratge i valentia.

Heu fet més que no podieu;
joves, vells, pobres i rics,
donant així una llissó
molt gran en els enemics.

N'hi ha molts que s'han distingit
en aquesta gran batalla
destrossant i combatent
aquesta xusma i canalla.

S'han distingit i han fet s'homo
els bandolers amb sos cans
fent-ne gran carnisseria
d'un sinfi de Musulmans.

S'ha distingit igualment
es Sargent Toni Soler,
que de moros se pot dí
que n'ha morts a té qui té.

A mi molt poc m'ha faltat
per esser d'un moro vençut;
sa barba casi he perdut
en mitx d'aquet gran combat.

Es caval m'havia fuit
pensant que jo era mort;
l'han trobat a Ca'n Pancuit
menjant pívada dins s'hort.

Peró entre tots i sobre tots
s'han lluides dues dones,
que de valentes y fortes
n'han donades bones proves.

Visquen ses Valentos Dones
ara, sempre, i tot l'any
per haver mort a dos moros
amb sa barra d'en Tamany.

Ja hen guanyada sa victoria
ja hem vençut en el mussulmans;
ja podeu tocar à glóri
i reprende els vostros cants.

No importa ja que plorin
els infantons de mamá:
dins els braços de ses mares
tranquils ja poden está.

Jovenetes d'aquesta vall
la vostra honra está salvada
ja han partit els sarrahins
que la volien tacada.

Dones i homenets vells
en aquesta vall vostres dies
los passareu sense tème
dels moros les pillarics.

Per lo tant, enhorabona,
a tots sense distinció,
donant gracies al bon Deu,
à Maria i al Patrò.

I mentres el mon siga mon,
se lletgira dins l'historia
que els sollerics aquets día
alcançaren honor i glòria.

Per ultim, preguem à Deu
pe'ls qui la vida han donat
per nosaltres poder tenir
sa pau i sa llibertat.

Visca Sóller. Visca Mallorca. Visca Espanya.

